

Oala de lut și Oala de tuci

La Fontaine

Zise Oala cea de tuci
Către sora ei de tină:
- Ia ascultă, fa, vecină,
Ce-om păzi ca niște cuci,
Tot făcând la gură spume?
Hai să mergem la plimbare
Să vedem ce e prin lume!
- Draga mea, ispita-i mare.
Însă eu rămân la vatră:
Nu mă simt de drum în stare:
M-oi ciocni, cumva, de-o piatră...
Dumneata ești tare-n piele
Și, firește, nici nu-ți pasă.
Vai de cioburile mele, -
Eu, mai bine, stau acasă!
- Te înșeli, de bună seamă.
Uiți și de prezența mea?
N-ai motiv să-ți fie teamă:
Te-oi păzi, cum voi putea.
Cum temeul îi surâde,
Ea pornește triumfal
Lângă oala de metal
Care-avea să-i fie gâde.
Nu știu cum s-o fi făcut:
S-au izbit la niște hopuri
Și în mii și mii de cioburi
Cea de lut s-a prefăcut.

Lasă-ncolo jindul, fala:
Cu mai-mari să nu te-apuci,
Ca să nu pățești ca Oala
De pământ cu cea de tuci!